

hvor distriktets elever er søgt hen. Til trods for det kæmper skolen for at skabe sig et bedre image. Og det er en god skole!

Bare den formiddag, som jeg var på skolen, kunne jeg mærke, at der bruges rigtig mange kræfter på at holde skolen økonomisk oven vande. Jeg spørger så mig selv: Er det virkelig en vigtig prioritering at sætte skoleledelsen i den situation, at det er de økonomiske forhold på skolen, der spiller den største rolle – i stedet for at vi havde et skolesystem, hvori der var forpligtelser over for den enkelte skole for at sikre, at kvaliteten på alle landets skoler var god nok.

Det betyder jo, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte det forslag, der ligger her. Man vil udsætte en revision af så vigtig en sag, der efter min erfaring spiller så stor en rolle for skolerne – langt større, end ordførerne har givet udtryk for her fra talerstolen. Jeg besøger faktisk meget ofte skoler mange forskellige steder i landet, fordi jeg gerne følge med i, hvad der sker i hverdagen, og hvordan skolelovgivningen virker i hverdagen.

Det ville være ok, hvis man så havde valgt at udskyde revisionen i 1. år – men 3 år! Dermed ændrer man incitamentsstrukturen og den måde, som skolerne vurderes på – og også den måde, som de arbejder på og bruger deres kræfter på for at holde hovedet oven vande. Jeg synes ikke, det er fair.

Kl. 19:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 19:00

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte lovforslaget. Kerne i forslaget er jo, at revisionen af loven om et mere frit valg af folkeskole udskydes i 4 år. Allede nu vurderer Danmarks Lærerforening, at det frie skolevalg er med til at øge polariseringen skolerne imellem. Det vil sige, at de socialt udsatte børn bliver samlet på enkelte skoler.

I Enhedslisten er vi fuldstændig enige med Danmarks Lærerforening i, at lokal deltagelse og lokal tilknytning er vigtige elementer i det danske demokrati. Og det gælder både folkeskolen og det kommunale demokrati.

Den ideologiske ramme for det her lovforslag er regeringens politik om frit valg i den offentlige sektor. I Enhedslisten er vi imod den slags frit valg, som regeringen går ind for, fordi regeringens frit valg ikke bidrager til at skabe større frihed i det danske samfund. For liberalister hand-

ler frihed om, at individet skal kunne vælge varer til og fra på et marked. Det er for mig at se et meget, meget snævert og fordrejet frihedsbegreb. Regeringen er med sin politik om at fremme frit valg i den offentlige sektor med til at undergrave forhold, der er lige så vigtige for frihed som individuelle valghandlinger, nemlig lighed, fællesskab og demokrati.

Den danske folkeskole var tidligere baseret på en balanceret opfattelse af frihed, men nu er den helt ensidigt knyttet til den individuelle dimension; det er muligheden for at vælge til og fra, der prioriteres. Det er for mig at se en bekymrende udvikling, og det er en udvikling, der kan få fatale konsekvenser – ikke mindst på folkeskoleområdet, som er et helt centralt område i det danske velfærdssamfund.

I Enhedslisten ønsker vi mere frihed. Man kunne starte med at tilføre folkeskolen flere midler, i stedet for at give skattelettelser til dem, der i forvejen har mest. Andet skridt kunne så passende være at styrke de lokale myndigheders råderum i stedet for at styre området på nationalt niveau. Og hvis nu regeringen turde være helt »crazy«, kunne man inddrage ansatte og brugere langt mere i styringen af folkeskolerne, end man gør i dag. Det ville give mere frihed i folkeskolen. Regeringens frit valg er for mig at se en ideologisk – jeg ved ikke, om jeg må bruge det udtryk her i Folketingssalen – narresut, der undergraver velfærdssamfundets sammenhængskraft.

Kl. 19:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Undervisningsministeren.

Kl. 19:03

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har i modsætning til flere af ordførerne altid været tilhænger af frit skolevalg ud fra en betragtning om, at skolerne jo er til for borgernes skyld – og ikke omvendt. Men jeg har også haft nogle bekymringer. Hvis det var sådan, at det frie skolevalg ensidigt gik ud over socialt svage og tosprogede, ville jeg da være betænkelig. Men hvis man læser bemærkningerne på side 3, vil man kunne se, at det ikke er tilfældet.

Før man fik frit skolevalg, var det især socialt svage, som blev afvist, måske fordi de også havde andre problemer. Det er altså især de socialt svage, som har et friere skolevalg, end de havde før. Og de tosprogede har jo vist sig selv at benytte sig af det frie skolevalg i overraskende omfang. Derfor blev der slet ikke den mulige ulempe, som jeg – helt ærligt – havde frygtet, da man